enneſe tahha watas, ſiis heitis Tawet ſilmili mahha ja kummardas; ta hakkas ka omma äia käest küssima, miks pärraſt ta niſuggused tühjad juttud piddi wõtma kuulda, et temma ſe mees piddi ollema, kes kunningale piddi ſedda willetſuſt ja õnnetuſt ſaatma, et ta agga hukka koggone ſaaks? Mitto head maenitſusse ſanna andis temma ſiis ka weel Saulile kuulda, nenda et ta piddi hakkama nutma ja temma armastuſt kiitma ſedda wiſi õõldes: ſinna olled õige mind, ſeſt ſa olled mulle head tassunud, ja minna ollen ſulle kurja tassunud, ja ſinna olled tänna teäda annud, mis head ſa mulle olled teinud et kül Jehowa mind ſo kätte kinniannud, ſiiski ei olle ſa mind mitte tapnud. Ja kui kegi omma waenlaſt leiaks, kas ta lasseks kedda heaga ärrauminna? ſepärraſt wõtko Jehowa ſulle head tasſuda ſellesinnatſe

natſe päwa eeſt, et ſa olled mulle head teinud: muud needſinnatſed head ſannad räkis Saul Taweti wasto, mis ta süda tunnistas ülkes, mis õige olli.

Et kül Saul nuttes olli Taweti käest andeks pallunud, mis ta temmale kurja teinud, ommeti ei julgend Tawet mitte ſe kahhetſemisſe peäle lota, ſeſt ta tundis tedda kül, ſepärraſt läks ta omma wäega jälle pakko ühte teiſe paika, kus üks mees Nabal nimmi, kiggi olli ellamas; ſelle käest laskis Tawet palluda, et ta piddi ni hea ollema, ja temmale middagi ka andma ſeſt leiwaſt ja roaſt mis temmal piddi ollema ſel aial; ſeſt et Nabal ſiis laskis ommad lambad nita ja ſuur piddo ſepärraſt piddas; agga ni hea ſannaga kui Tawet tedda laskis palluda, ni waljuste pahha ſannadega hakkas temma jälle Taweti rahwa wastu räkima, ja ſatis neid ſedda wiſi enneſe

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1748, lk. 19